

Η Κοινότητα της πληροφορικής και των τηλεπικοινωνιών εναντίον του COVID-19: Μπορούμε να κάνουμε περισσότερα

Πιστεύω ότι θα τα πάμε καλά, και αυτό ίσως να αποτελέσει για πολλούς ανά τον κόσμο μια έκπληξη δεδομένης της 'δυσκολίας' με την οποία παραδοσιακά οργανωνόμαστε ή κινούμαστε γρήγορα προκειμένου να ενσωματωθούμε σε πλαίσια. Πιστεύω ότι θα τα πάμε καλά, παρόλο που δεν έχουμε τις υποδομές που θα θέλαμε, ίσως ούτε καν αυτές που χρειαζόμαστε. Ιστορικά άλλωστε, από την εποχή του Ομήρου, πάντα κάτι μας έλλειπε και χρειαζόταν να μηχανευτούμε έναν τρόπο για να ανταπεξέλθουμε σε δύσκολες καταστάσεις, πάντα κάποιοι που όριζαν δίκαιες μάχες μας ενέπνεαν να ακολουθήσουμε, να προσαρμοστούμε και να λειτουργήσουμε διαφορετικά.

Αν και τώρα η προσοχή μας είναι τόσο στραμμένη στους γιατρούς της χώρας μας, αλλά και αυτούς της Ιταλίας και της Ισπανίας, που δίνουν τη μάχη στην πρώτη γραμμή, όσο και σε όλους εκείνους τους αφανείς καθημερινούς ήρωες που κρατάνε την εφοδιαστική αλυσίδα βασικών αγαθών σε λειτουργία, προκειμένου όλοι εμείς οι υπόλοιποι να μπορούμε να αυτοπεριοριστούμε χωρίς δικαιολογίες, δεν πρέπει μας διαφεύγουν οι δικές μας υποχρεώσεις για την επόμενη μέρα. Οι υποχρεώσεις των μηχανικών και των επιστημόνων της πληροφορικής και των τηλεπικοινωνιών.

Τα όσα συμβαίνουν γύρω μας είναι πρωτόγνωρα και φαίνεται να καταλαμβάνουν το χώρο της τεχνολογίας εξαπίνης. Αυτά που κάνουμε φαίνονται, και είναι, εξαιρετικά λίγα σε σχέση με τις δυνατότητές μας. Τα πολυεργαλεία που κουβαλάμε στις τσέπες μας, εκτός από στοχευμένη διαφήμιση οφείλουν να προσφέρουν στοχευμένη πληροφόρηση και βοήθεια. Οφείλουμε την εποχή του COVID-19 να 'επικαιροποιήσουμε' την έννοια της χρήσης των έξυπνων κινητών μας τηλεφώνων ως μέσων πρόσβασης σε κοινωνικά δίκτυα. Σε πραγματικά κοινωνικά δίκτυα αυτή τη φορά. Να τα κάνουμε να παράξουν κοινωνικά χρήσιμο έργο.

Οι δυνατότητες είναι πολλές θα ήθελα όμως να σταθώ σε μία, αυτή της ανάπτυξης και χρήσης εφαρμογών που θα κατέγραφαν τοπικά, στο τηλέφωνό μας, τυχών επαφές μας με ανθρώπους που αργότερα ελέγχθηκαν ως φορείς του ιού ή θα επέτρεπαν σε εμάς να ενημερώσουμε άλλους ανθρώπους στην περίπτωση που νοσήσουμε. Η εμπέλευση του Bluetooth προσεγγίζει σημαντικά αυτό που ορίζουμε σήμερα 'κοινωνική απόσταση', και τα απαραίτητα προς διαχείριση και ανταλλαγή στοιχεία μπορούν να γίνουν 'ελεύθερα προσωπικών δεδομένων' (anonymization) αρκετά εύκολα αξιοποιώντας τεχνικές και υπολογιστική ισχύ που βρίσκεται σήμερα διαθέσιμη στο ακραίο δίκτυο (edge computing).

Επιπλέον η χρήση τέτοιων εφαρμογών σε συνδυασμό με απλά και οικονομικά Wi-Fi beacons (πχ σε MMM και super markets) θα μπορούσαν να δώσουν στοιχεία ακόμα για την μετάδοση του ιού μέσω επιφανειών ή του αέρα. Μεταδόσεις δηλαδή που έγιναν από φορείς σε μη φορείς που βρέθηκαν στον ίδιο χώρο, όχι όμως απαραίτητα την ίδια στιγμή. Θα μπορούσαμε να γνωρίζουμε αν βρεθήκαμε σε ένα λεωφορείο ώρες αφού είχε αποβιβαστεί ένας φορέας ή να ενημερώσουμε τους συνεπιβάτες μας (αλλά και όσους επιβιβάστηκαν στη συνέχεια) αν νοσήσουμε εμείς.

Τα στοιχεία που μπορούμε να συγκεντρώσουμε είμαι σίγουρος ότι θα είναι εξαιρετικά πολύτιμα για τους λοιμωξιολόγους και τους ειδικούς του Εθνικού Συστήματος Υγείας τόσο στις φάσεις της προσπάθειας ελέγχου της μετάδοσης, όσο και σε εκείνες του σχεδιασμού του ελέγχου αντισωμάτων που ακολουθούν.

Όλοι όσοι ασχολούμαστε με τις τεχνολογίες της πληροφορικής και των τηλεπικοινωνιών ας σηκώσουμε λοιπόν τα μανίκια και ας κάνουμε περισσότερα.